

AZADI

Rojnameya Nûçe û Şîroveyê ya Welatparêz Sosyalîst

Yıl: 1

EYLÜL

Sayı 2022-02

ISSN: 2757-8194

Fiyatı 2 TL (KDV Dahil)

FAŞİST SALDIRILARA

Emê bi serkevin

BOYUN EĞMEYECEĞİZ

Genelge devletin, üniversiteler bizimdir

Yeni eğitim yılı devletin faşist baskı ve yasaklarının gölgesinde başlıyor. İçişleri Bakanlığı, “Üniversitelerde Güvenlik ve Barınma Tedbirleri” isimli genelgeyi 81 ilin valiliklerine göndererek, üniversitelerde daha yoğunluklu faşist devlet terörünü kurumsallaştırdı. Kürt halkının yanısıra işçi sınıfı ve emekçilerin, kadınların faşist şeflik düzenine karşı yükselen öfkesine kuşkusuz üniversitelerin de eşlik etmesi eşyanın tabiatı gereğidir. İşte değişik toplumsal bölüklerde mayalanan bu anti faşist öfke-den korkan faşizm, yeni eğitim döneminde yükselecek olan gençliğin devrimci -demokratik mücadelesine ket vurmak, denetim altında tutmak istiyor.

Geçtiğimiz yıl, “üniversitelerin Gezi’si” olarak adlandırılabilir Boğaziçi öğrencilerinin (ve de akademisyenlerin) tüm topluma yönelik faşist ablukada çok önemli bir gedik açan ve toplumun farklı kesimleri tarafından sahiplenilen direnişi faşist rejimi epeyce kaygılandırmıştı. Yine genelgeye de kavramsal olarak fakat manipülatif amaçlı taşınan ve gençliğin çok yakıcı bir talebi olan barınma sorununun tetiklediği “Barınamıyoruz” hareketi, geçtiğimiz dönemde faşist rejimi bir hayli rahatsız eden bir diğer gençlik mücadelesi kulvarı olarak kaydedilmişti. Bu iki çıkış, söz konusu faşist genelgenin hazırlanmasını koşullayan esaslı nedenler oldu. Genelgeyle buradan büyüme potansiyeli taşıyan gençlik hareketi illegalize edilmek isteniyor. Nitekim genelgenin asıl ruhunu oluşturan ifadeler, meseleyi son derece anlaşılır kılıyor:

“Huzur ve güveni artırma il komisyonları kurulacak. X-ray ve kapı dedektörleri ve güvenlik kamera sistemleri artırılacak. Suç/terör örgütlerinin eleman kazanımlarının engellenmesi, istismar ve provokasyonların önüne geçilmesine yönelik önlemler alınacak. Barınma ve maddi imkân sağla-

ma adı altında öğrencilerle teması geçmeye çalışan illegal yapılanmaların stant açma/broşür dağıtma vb. faaliyetlerine müsaade edilmeyecek. Öğrenci kulüplerinin üniversite içerisindeki faaliyetleri takip edilecek”. Yine “Genelge kapsamında terör örgütleri ile iltisaklı olduğu değerlendirilen öğrenci kulüpleri ve kadın platformları gibi illegal yapılanmaların üniversite içindeki yasa dışı faaliyetleri takip edilecek ve propaganda çalışmalarına dönebilecek faaliyetlerine izin verilmeyecek”

Kısacası bu genelgeyle sadece üniversiteler birer kışlaya çevrilmiyor, aynı zamanda öğrencilere muhbirlik dayatılıyor, muhbirliği üniversitelerde

tır. Aynı şekilde “Çatımız Gök-yüzü” hareketi de yaşanan gözaltılara rağmen gençliğin barınma sorununu ve talebini gündeme taşımaya devam ediyor.

Üniversiteli gençliğe dönük tipik saldırıların sözkonusu genelge ile bir çatı altında toplanıp sistematize edildiği açıktır. Bu yıl buna neden ihtiyaç duyulduğu, hiç şüphesiz sadece gençliğin genel kitle hareketi içinde tuttuğu mutat rolden kaynaklı değil. 1 milyon üstünde adayın üniversiteye yerleştiği koşullarda geçtiğimiz yıldan da bakiye kalan barınma sorununun, bu yıl başlı başına bir mücadele gündemi olacağı, genel olarak hayat pahalılığından, tüm

tarikât ve cemaat yurtlarına muhtaç etmektir. Fahış fiyatlı devlet yurtlarının yanında ucuz tarikât yurtları, denize düşen öğrencinin sarıldığı yılan olmakta, gençlik dini gericiliğin kucağına itilmektedir. Enes Kara’yı intihara sürükleyen tam da bu olgudur. Buna karşın öğrencilerin barınma sorununu (kasten) çözmemeyen faşist şeflik rejimi, Enes’i intihara sürükleyen bu atmosferi sokaklarda teşhir eden ve barınma sorunu etrafında gençliği mücadeleye çağıran devrimci gençlere soruşturmalar açmakta pek cevvaldir.

Yine de şunu kaydetmek gerekir ki; faşist şef Erdoğan’ı yurt ücretlerine bu yıl zam yapılmayacağı yönünde açıklama yapmaya mecbur bırakan, üniversiteli gençliğin barınma sorununun geldiği düzey ve bu sorun/talep etrafında örülecek mücadele potansiyeli, bu potansiyelden duydukları korkudur. Gerçeğin diğer yüzünü ise, zam yapılmamasının bırakalım gençliğe bahşedilen bir şey olmayışını, mevcut haliyle de yurt ücretlerinin çok yüksek olması, yurtların sahip olduğu son derece yetersiz, sağlıklı koşulları ve zaten gerek yurt kapasitelerinin artırılması gerekse de yemek miktarının azaltılması yoluyla maliyetin gerçekte yine öğrencilerin sırtına yüklenmesi oluşturuyor.

Barınma, insanın en temel ve doğal haklarından biridir ve bu hak ne tarikât-cemaat gericiliğine, ne de üniversite ve yurtları işletme, öğrenciyi de müşteri olarak gören kapitalist zihniyete ve onun eğitim anlayışına terk edilebilir. Üniversiteli öğrenciler, bir kayyum rejimine dönüşen, üniversiteleri de kayyum rektörler eliyle yöneten faşist Saray rejiminin genelgesini tanımayacağını ilan etti bile. Şimdi sıra, bütün kampüslerden “barınamıyoruz” diyenlerin, gökyüzünü çatı eyleyenlerin, ücretsiz ve sağlıklı barınma talep edenlerin sesine ses katma zamanı...

meşrulaştıracak adımlar da atılıyor. Aslında tıpkı muhbirlik gibi genelgede yer alan uygulamaların hiçbirisi orijinal değil, üniversiteli gençliğin yıllardır maruz kaldığı saldırı biçimleridir söz konusu olan. Fakat genelgeyle tüm bu saldırıların hukuki altyapısı oluşturulmuş ve yasal bir çerçeveye kavuşturulmuş oluyor. Fakat her ‘yasal’ olanın meşru olmayacağı, meşru olanın da yasal olana daraltılamayacağı açıktır. Bu yüzden gençlik açısından bu genelgenin hiçbir meşruiyeti yoktur. Zaten geçtiğimiz yıl gerek Boğaziçi direnişi gerekse de “Barınamıyoruz” eylemleri gücünü tam da fiili meşru mücadele hatında yürümesinden almıştır. Yasaklamalar ve tehditler Boğaziçi gençliğini yıldırnamamış-

temel ihtiyaçlar gibi ev ve yurt fiyatları da nasibini aldığı için barınma talebinin bu yıl üniversiteli gençliğin çok temel bir talebi olacağı rahatlıkla öngörülebilir. Kaldı ki genelgenin adı bile Saray rejiminin “tedbiri” nereye yoğunlaştırdığı hakkında bir fikir veriyor.

Betona yaptığı “yatırımlar-la”(!) yandaş müteahhitlerin cebini dolduran Saray devleti, sözkonusu gençliğin barınma sorunları ve ihtiyacı olduğunda, kaynak yokluğundan dem vurur. Oysa öğrenci gençliğin yurt ve barınma sorunları bir çırpıda çözülecek bir sorundur. Peki Saray düzeni buna rağmen neden çözümü bu sorunu? Bunun bir nedeni insan, bilim, eğitim odaklı değil kâr odaklı düşünmek ise, diğer nedeni de üniversiteli gençliği

Kadın iradesi teslim alınamaz

Masha Amini'nin faşist molla rejimi tarafından katledilmesi, yanı başımızda bir serhildanın fitilini ateşlerken, bölgedeki gerici faşist devletlerin erkek egemen zihniyetini bir kez daha gözler önüne serdi. Zira bu bahiste gerici molla rejimi yalnız değildir. Yakın zamanda yaşadığımız coğrafyada kadına dönük devlet şiddetinin örnekleri sıralandığında, sömürgeci faşist devletlerin kadına dönük şiddetinin münferit olmadığı, aksine bu rejimlerin kodlarında yapısal olarak bulunduğu, sistematik biçimde uygulandığı görülecektir.

Bu örneklerden ilki Agirî-Bazîd'de ölümsüzleşen devrimci savaşçı Ulaş Alankuş'un cenazesine yapılan saldırıda gözaltına alınan kadınlara, ikincisi üçüncü sınıf bir komplo ile tutuklanan ESP ve SKM MYK üyeleri sosyalist kadınlar Ebru Yiğit ve H. Deniz Aktaş ve ESP'li Nurcan Güllübudak'ın gözaltında, üçüncüsü ise 17 Eylül'de gözaltına alınmalarından adliyeye çıkarılana dek süren işkenceye maruz bırakılan devrimci kadınlar Seda Baykan ve Dilek Arsu'nun yine gözaltında maruz kaldığı saldırılar, erkek egemen faşist devletin bu karakterini tüm çıplaklığıyla ortaya koydu. Kadınlara yönelik bu üç saldırı örneğinde ortaklaşan noktalara bakalım olursak;

Birincisi; her üçünde de kaba dayak, psikolojik işkence gibi mutlak işkence biçimlerinin yanı sıra, gözaltında çıplak arama gibi son derece dikkat çekici bir [cinsel] saldırı biçiminin varlığından bahsediyoruz. Kısa zaman aralıklarıyla yaşanan bu gözaltılarda da görüleceği gibi, çıplak arama sistematik bir saldırı biçimine

dönüşmüş durumda. Denebilir ki geçmişte gözaltılarda filistin askısı ve elektrik nasıl sistematik işkence araç veya biçimleri idiyse, bugün de özellikle kadınlara dönük, çıplak arama işkencesi aynı nitelikteki bir işkence biçimi olarak uygulanmaktadır.

İkincisi; üçünde de saldırı kadınlara dönük ama özellikle, devrimci sosyalist öncü kadınlara yöneliktir. Siyasi polisin

pa'ya sayısız örnekle sabittir.

Üçüncüsü; kadınlara yönelik bu devlet şiddeti, tüm topluma dönük bir gözdağı niteliği taşıyor. Özellikle Dikili'de işkenceyle gözaltına alınan Seda Baykan ve Dilek Arsu'ya, İçişleri Bakanı'nın planlaması ve talimatı doğrultusunda, bütün kamuoyunun gözleri önünde yapılan ve üstelik bizzat İçişleri Bakanı ağzından savunulan ve meşru

kamuoyuna servis edilmek istenmiştir. Bu saldırı geri tepmişse de amaç son derece açıktır: Semra vekil nezdinde boyun eğdirilmek istenen Kürt halk iradesidir. Dolayısıyla süregiden fiziksel bir çarpışmadan da öte bir irade savaşıdır.

Erkek egemen faşist devletlerin ve sömürgeciliğin tüm bu irade kırma saldırılarına kadınların yanıtı direniş olmuştur. Devrimci hareketin tarihinde adları bayraklaşan kadınların direnişlerinden, devrimler tarihine ve ezilen halkların isyanlarına kadar kadın direnişi ve iradesinin damgasını vurduğu örneklerden de bu anlaşılır. Arin'den Sibel'e, Eylem'den İvana'ya, adanmış kadınların cesur omuzları üzerinde yükselen ve varolan Rojava Devrimi'nin kadın devrimi olarak adlandırılması boşuna değildir.

Faşist molla rejiminin on yıllardır sürdürdüğü kadın düşmanlığına, idamlara ve işkencelere, katliamlara karşı isyanını hep kuşanmış İranlı kadınların, Masha'nın katledilmesinden sonra sel olup akan öfkesi kadın iradesinin gücünü gösteriyor. Günlerce süren işkencelere karşı adliyeye getirilirken, ağızları kapatılmasına rağmen direniş sloganlarını haykıran komünist kadınlar Dilek Arsu ve Seda Baykan'ın kameralara yansıyan görüntüleri kadın iradesinin bükülmezliğini gösteriyor.

"Önce kadınları vurun!" sözü, erkek egemen faşizmin bu gerçeklerden süzerek ulaştığı bir sözdür. Fakat son söz de kadın iradesi söyler:

"Katliamlarla, işkencelerle, idamlarla irademizi teslim almazsınız"

eğitiminde bir klişe sözün empoze edildiği söylenir: "Önce kadınları vurun" Kuşkusuz faşist polisin eğitiminin temel bir parolası olmuş bu sözün bir arka planı vardır, o da tarihtir. Kadınların ezilenlerin tarihinde yapıcı oldukları kadar, faşizme, sömürgeciliğe, gericiliğe karşı, devrimci bir bilinçle buluştuklarında ne denli yıkıcı bir güç haline geldikleri tarihte, Kürdistan'dan Türkiye'ye, Filistine; Latin Amerika'dan Avru-

gösterilen işkencenin amacı buydu. Tüm bu işkencelerin odağında kadınların durması bu amacı pekiştirmek isteyen faşist devletin bilinçli bir politikasıdır. Faşist devletin bu bilinçli yönelimini ve amacını açığa vuran bir başka örnek de HDP Amed vekili Semra Güzel'e gözaltında uygulanan başı eğdirilmek istenmiş, ortaya çıkması beklenen görüntü de Saray basını aracılığıyla

Ezilenlerin stratejik ittifakını büyütelim

Öngörüldüğü gibi sömürgeci faşist Türk devleti, seçimlerin manyetik etkisi hissedildiği oranda faşist zor aygıtlarını, çıplak saldırı biçimlerini daha fazla yürürlüğe sokuyor. Toplumun bütün kesimleri faşist cendereye alınmış durumda. İşini, evini, kimliğini, doğasını, geleceğini, onurunu savunan herkes, faşist devlet terörünün hedefi oluyor. En katmerlisi yine Kürdün payına düşüyor; ölüsü ailesine poşetle veriliyor, vekili hapse atılıyor, ormanları talan ediliyor, sokak ortasında polis kurşunuyla, hapishanelerde intihar süsü verilerek katlediliyor, yaşlı analarımız ya sokakta yaka paça gözaltına alınıyor, ya 80 yaşında hapse atılıyor, yani Kürt anasını görmüyor!

Bu devlet terörünün seçim atmosferiyle senkronize biçimde yoğunlaşması, faşist şef rejiminin politik ve ekonomik kriziyle derinleşen yöneteme krizi ve yaşadığı 'beka' sorununda, seçim sürecini bir eşik olarak görmesinden kaynaklanıyor. Faşist şef Erdoğan, yapabilirse ve öngörebilirse seçimler aracılığıyla meşruiyet tazelemeyi, yapamadığı, yani yenilgisine dönüştüğü takdirde olası sonuçları kabul etmemeyi, bunların hiçbirini öngörmediği ya da başka bir ifadeyle bir seçim yenilgisinin kaçınılmazlığını sezdiği takdirde ise seçimleri bir bütün olarak belir-

siz bir geleceğe ertelemeyi hesaplıyor. İşte tüm bu hesabın odağında da faşist terörü tırmandırmak, her bir olasılıkta, faşist şeflik rejimi için rasyonel ve elverişli bir araç işlevi görüyor, ya da ona öyle görünüyor. Çünkü tarih, zulümle abad olunamayacağını, bu elverişli görünen aracın çoğu zaman bir bumeranga dönüştüğüne tanık olmuştur.

Bu faşist terör; ezilenlerin biriken, bulduğunda gürül gürül akacağı bir kanal arayan öfkesinden korkan faşist şef Erdoğan ve yaveri faşist Bahçeli'nin tek yönetme enstrümanına dönüşmüş durumda. Geniş yığınların (şimdilik!) eylemsiz öfkesinin eylemle buluştuğunda düzenin temellerine yönelebileceği ise, Cumhuriyet'ten Millet'ine tüm karşı devrim cephesinin korkusudur. İşte burada egemen sınıfların restorasyoncu bölümü olarak CHP-İYİ Parti, tekçi faşist iktidara yönelik yoğunlaşan tepki ve öfkenin düzeni içinde kalmasının ve soğurulmasının teminatı olarak görülüyor. Burada bütün mesele geniş kitlelerin öfkesini düzen dışı bir kanala akıtacak öncü ve öznelerin tarihsel rolünü oynamasıdır. Karşı devrimci cephesinin konsolidasyonu böyleyken ezilenlerin, emekçilerin ve onların öncü bölüklerinin cephesinde durum nedir?

Geçtiğimiz bir ay içerisinde emekçi sol hareket saflarında iki farklı ittifak ortaya çıktı: 6 bileşenli Emek ve Özgürlük İttifakı (HDP, EMEP, TİP, SMF, TÖP ve EHP) ile 4 bileşenli Sosyalist Güç Birliği (TKP, Sol Parti, Devrim Hareketi ve TKH)

Ezilenler-emekçiler cephesinde neden bu ikili ittifak biçiminin ortaya çıktığı hiç kuşkusuz bu ittifakların politik pozisyonlarındaki farklılıklardan kaynaklanıyor. Nasıl ki formel bakımdan, karşı devrim kampındaki politik farklılaşmalar iktidar ve restorasyon cephesi biçiminde farklı ittifak biçimlerini doğuruyorsa aynı şey ezilenlerin politik özneleri için de geçerlidir. Emekçi sol hareketteki ayrışmayı koşullayan noktaları, politik çatallaşma argümanlarını açmak gerekiyor evvela.

Bunun, açık ara ile en önde gelen [ve adeta çarpan etkisi yaratan] unsuru Kürt ulusal özgürlük mücadelesine yaklaşım oluşturuyor. Sosyalist Güç Birliği-başta TKP olmak üzere-bileşenlerinin Kürt ulusal özgürlük mücadelesine sosyal şoven yaklaşımları, SGB'yi ittifak politikalarında Kürt özgürlük hareketini dışılayan bir zemine sürükledi, ki Sol Parti dışındaki diğer bileşenlerinin TKP geleceğinden geldikleri hesaba katılırsa bu çok da şaşırtıcı değildir. Dolayısıyla SGB, sosyalist

partilerin ittifakından ziyade, Kürt ulusal demokratik hareketiyle mesafelenmenin bir aracına dönüşmüş oldu. Pratik politikada bunun karşılığı ise-en iyimser ifadeyle-"nesnel" olarak restorasyon cephesine yedeklenmektir. Eğer Millet İttifakı'nın misyonu, geniş yığınların Saray'a duyduğu öfkeyi düzeni içinde yedeklemek biçiminde tarif edilirse, SGB'nin misyonunu da anti faşist sol'un Saray'a duyduğu öfkeyi restorasyon cephesine yedeklemek olarak tanımlamak yanlış olmaz.

Bütün diğer savruluşları, çarpıklıkları bir yana (ki burada yine de, SGB bileşenlerinin, 30 Ağustos'u 'zafer bayramı' olarak selamlama yarışına girdiklerini ve hatta Emek ve Özgürlük İttifakı bileşeni olan TİP'in de bu yarışta geri durmadığını vurgulamadan geçmeyelim), bildirgede Kürt ulusal sorununa dair en ufak bir sözün geçmesi ne unutkanlıkla, ne zihin sürçmesiyle, ne de apolitizmle açıklanabilir, tersine, bilinçli bir politikanın, sosyal şoven savrulmanın ürünüdür. Bugünkü koşullarda ise kadrajında Kürt ulusal özgürlük mücadelesinin demokratik çözümü olmayan anlayışların bir alternatif olabilme şansları zaten yoktur.

Ezilenler cephesindeki ittifaklaşmaların ana bölümünü, başka bir deyişle amiral gemisini hiç kuşkusuz Emek ve

Özgürlük İttifakı oluşturuyor. Ezilenlerin ve emekçi solun öncü ittifakı biçiminde tanımlanabilecek, güçlü anti faşist ve anti sömürgeci karakteri ile tuttuğu stratejik konumuna karşın bu ittifakın kimi zaafı yanlarını biraz açmak gerekiyor.

Öncelikle, bu ittifak geç kurulmuştur. Geç de olsa kurulması, onu geciktiren nedenlerden soyut ele alındığında elbette olumludur ancak bu noktada ittifakın zaafı yanını oluşturan tam da bu gecikmenin nedenlerini bünyesinde taşımasıdır. Çünkü ittifakın zamanlaması, onu seçim odaklı bir yapıya büründürüyor. Seçimler, elbette ki böyle bir ortak mücadele program ve ilkelerinin de görüş açısından durur fakat emekçi sol hareketin ittifak, cephe ya da adına ne denirse denilsin, söz konusu birleşik mücadele ortaklığının ufku, seçimlere indirgendigi vakit, özünü ve oynaması gereken rolü kaybedecektir. Dolayısıyla ittifakın, bu belli yönleriyle yapısal zaafını ve bir doğum izi gibi taşıdığı “seçim ittifakı” görünümünü ortadan kaldırmak, sadece seçimleri gören değil, hatta esasen (öncesi ve sonrasıyla) onu da aşan bir ufuk inşası ile mümkündür. Sosyalistler ve sosyalist yurtseverler bakımından, Emek ve Özgürlük İttifakı’nı bu ufukla donatmak ve onu seçim ittifakına indirgeyen politik darlıkla mücadele etmek, bu çerçevede odaklanması gereken en temel noktadır.

Emek ve Özgürlük İttifakı, bir seçim ittifakı ya da ortaklığı değil, tıpkı onu önceleyen

HDK/HDP, BMG ya da -kimi özgün yanlarıyla bunlardan ayrılrsa da- mücadelenin özgür alanlarında inşa edilen birleşik mücadele cephesi gibi, fakat elbette onlardan daha geniş bir yelpazeyi kucaklayan, yine anti faşist-anti sömürgeci bir öze sahip, fiili meşru mücadeleyi ve sokağı esas alan, ezilenlerin birleşik mücadele aygıtıdır, olmalıdır. Kendisini bu zeminde inşa etmelidir. Bu insanın da sandığa sığamayacağı, kendisini seçimlerle sınırlandıramayacağı açıktır.

Girmekte olduğumuz seçim sürecinin alelade bir seçim süreci olmayacağını, gerçekte seçimlerin olup olmayacağını bile belirsiz olduğunu hesaba kattığımızda, ana çizgilerini biraz önce çizdiğimiz antifaşist birleşik bir cephenin zorunluluğu daha iyi kavranacaktır. Bu zorunluluk, “tek adam” sistemiyle kendini yeniden yapılandıran Saray rejiminin, zaten yıllar yılı adaletsiz olan seçim sistemini tamamen kadükletmesinden ve biçimselleştirmesinden, yürütmenin seçimle el değiştirmesini artık olanaksız kılan yapısından kaynaklanmaktadır. Hileli referandum, dokunulmazlığı kaldırılarak tutuklanan vekiller ve kayyum gerçeği ve daha kendi yasalarını biçimsel düzeyde dahi dikkate almadığını gösteren sayısız örnek bunu yeterince anlatmıyor mu? Bu saldırılar nasıl önlenebilirdi? Örneğin Amed belediyesine kayyum atandığında, bu serhildanla yanıtlansaydı, Saray rejimi, 4 Kasım’da vekillerin gözaltına alınıp tutuklandığı darbeye ce-

saret edebilir miydi? Kaldı ki bugün tekçi faşist Saray rejimi, o günden bugüne bütün devlet yapısını (ordudan yargıya, polis teşkilatından sivil faşist çetelerine kadar) dizayn etme sürecini çoktan tamamlamıştır.

Buradan seçim ya da seçim sonuçlarıyla ilgili her türlü kararı tek yanlı alıp uygulamadan (bir OHAL yoluyla seçimlerin ertelenmesinden, sonuçları tanımamasına kadar) onu alıko-yacak yegane şeyin kitlelerin sokakları tutması olduğunu anlamak çok zor olmasa gerek. İşte Emek ve Özgürlük İttifakı bu yegane alternatifi inşa etmenin muazzam bir olanağını taşıyor.

Kısacası ezilenlerin elinde fiili meşru mücadeleyi büyüt-mek dışında bir seçenek kalmamıştır. Sandıklar ve ittifaklar dahil diğer bütün araçlar ancak bu fiili meşru mücadelesi perspektifi içerisinde anlam kazanacaktır. Biricik alternatif budur. Çünkü sokakta inşa edilen fiili meşru mücadele, kazanmanın kondisyonudur.

Bir başka zaafı nokta olarak, deklere edildiğinden bu yana, Emek ve Özgürlük İttifakı’nın “HDP ve sosyalistlerin ittifakı” şeklinde lanse edilmesi ya da bu algıyı güçlendirecek ifadelerin kullanılması son derece yanıltıcı ve gerçeklerle hiç bir şekilde örtüşmemektedir. Çünkü bu durumda (yani eğer ittifak ‘HDP ile sosyalistlerin ittifakı ise) ‘HDP nedir?’ sorusu gündeme gelir. Bu sorunun kendisi bile gereksizdir esasen, çünkü yanıtı açıktır: HDP zaten son tahlilde, Kürt özgürlük hareketi ile sosyalist hareketin demokratik cephesel birliğidir. HDP zaten sosyalist bileşenleri olan bir partidir. Dolayısıyla “HDP ve sosyalistlerin ittifakı” söylemi, HDP içindeki sosyalist bileşenleri yok sayan bir söylemdir, terkedilmelidir. Aksi halde HDP’nin payına yalnızca “Kürt hareketi” düşecektir ki bunun da ne gerçekle bir bağı vardır, ne de HDP fikriyatıyla uyusur. Kaldı ki evet HDP’de “Kürt hareketi” de, HDP’nin bileşeni olarak, zaten vardır.

Bu sorunlu yanlar, Emek ve Özgürlük İttifakı’nı; işçi ve emekçilerin, Kürt halkımızın, gençliğin, kadınların, LGBTİ+’ların, doğa savunucularının, kısacası tüm ezilenlerin, en geniş, en güçlü ve en tutarlı birleşik mücadele kulvarı olduğu gerçeğini asla karartmamaktadır. Şimdi görev her kentte, her semtte, her sokakta, her fabrikada, her okulda... Yaşamın her alanında ezilenlerin bu anti faşist mücadele kurmayını daha da büyüt-mektir.

Doğamızı ve yaşam alanlarımızı savunacağız!

Kapitalist talan, yağma düzeni yaşam alanlarında katliamlar yapmaya devam ediyor. AKP-MHP iktidarı Türkiye'yi yabancı şirketlere peşkeş çekerek bu yağma politikasında birinci derece de rol almaktadır. Karadeniz'den, Akdeniz'e, Ege'den Kürdistan'a dört bir yandan doğamıza ve yaşam alanlarımıza karşı adeta bir savaş başlatılmış durumda. Karadeniz'de başlatılan HES ve barajlar, Karadeniz halkının vermiş olduğu büyük mücadelelere rağmen hala yapılmaya devam ediyor. Ormanlar, dereler ve bir bütün olarak ekosistem yok edilerek, insan yaşam alanları daraltılarak, doğada yaşayan on binlerce canlı yok edilme tehlikesiyle yüzyüze bırakılmaktadır. Yine Kaz Dağları'nda ve en son İliç'te olduğu gibi altın arama çalışmaları yerli halk için ciddi bir tehlike oluşturmakta, halkın suyuna, toprağına adeta zehir enjekte edilmektedirler. Ege'de birçok insanın tek geçim kaynağı olan ve bin yıllardır insan yaşamını ayakta tutan kadim zeytin ağaçları maden ve betonlaştırma uğruna kesilerek yok edildi. Brezilya'dan gelen asbestli gemi Sao Paulo'ya karşı çevre örgütleri ve ekoloji aktivistlerinin günlerce sürdürdüğü mücadele geminin girişine izin verilmemesini ve geri gönderilmesini sağladı. Tarihi bir kent olan Hasankeyf baraj altında bırakılarak beton yığınına dönüştürüldü. Doğa katliamı iki aydır Şirnex ve Dersim'de katledilen ormanlarla devam ediyor. Geçen yaz Dersim'de binlerce dönüm ormanlık alan yakılarak yok edildi. Çıkan yangınlara müdahale etmek isteyen halka izin verilmedi ve katliama göz yumuldu. Şimdi de başta yakılan alanlar olmak üzere birçok noktada ormanlar ızgara kömürü yapılmak için yok ediliyor. Halkın ve milletvekillerin köylere girişine izin ve-

rilmezken jandarma eşliğinde taşeron şirket tarafından saldırılar sürmektedir.

Dersim dağlarında bulunan madenlere ilişkin yapılan ihalelerin bittiği ve yakın zamanda maden ocaklarının açılacağına dair söylemler, maden şirketlerini korumak için Dersim'in dört bir yanına dikilen askeri kuleler devletin kimden yana olduğunu bir kez daha bize göstermiştir. Sözümona vatandaşını ve doğayı korumakla görevli olan kolluk güçleri bu katliamlarda görev almaya devam ediyor. Bu katliam aynı biçimde Şirnex'te aylardır sürdürülüyor. Katliama dur demek ve yaşam alanlarına sahip çıkmak için 17 Eylül'de Cûdî'ye yürüyen binlerce insana saldıran ve terör estiren zihniyet yaşanan bu doğa katliamında birinci derecede sorumludur. Dersim'de devam eden orman katliamına ve açılması planlanan maden ocaklarına karşı büyük bir mücadele başlatılmış durumda.

Peki nasıl bir yol izlenmeli?

Yukarda sıraladığımız örnekler büyük fotoğrafın sadece bir bölümünü oluşturuyor. Bunlar gibi onlarca örnek verilebili-

nir. Tam da buna karşı çevre örgütleri, doğa aktivistleri, sendikalar, siyasi parti ve yöre derneklerinin nasıl bir politik hat izleyeceklerini tartışmaya ihtiyacı var. Nasıl ki İzmir'de Sao Paulo gemisi, büyük bir direniş ve geniş bir aktivist çevreyle toplumsal bir duyarlılık yaratarak geri gönderildiyse, bu örnekler çoğaltılarak yeni mevziler yaratılabilir. Yine 10 yıl önce Peri Suyu üzerinde inşa edilen barajlara karşı onbinler olup alanlara döküldüysek bugün de ormanına, dağlarına, suyuna, inanç merkezlerine ve tüm yaşam alanlarına sahip çıkılmalıdır. Ege'de Karadeniz'de onlarca direniş, çevre katliamlarını durdurmuş oldu. Yakın zamanda Şirnak'ta orman katliamına karşı binlerin kararlı direnişinin önemli eylemler olduğunu ifade edelim. Bu kararlılıkla 8 Ekim'de Dersim'de yapılacak mitinge şimdiden tüm toplumsal dinamikleri katma perspektifiyle hareket tarzı geliştirilebilir.

Sonuç olarak; kapitalizm aşırı kar uğruna doğamızı her geçen gün talan ederek yaşamaz hale getirmekte. Doğada

yaşayan canlılar yayılan zehirlerin etkisi ile yok olmakta. Ağaçlar kurumakta, burada yaşayan insanlarda kanser ve değişik hastalıklar artarak devam etmekte, doğan bebekler kronik hastalıklarla ve sakat doğmaktadır. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı her hafta yeni bir fetva yayınlarak kaç tane yeni maden ocağı açılacağını büyük bir gururla duyurmaktadır. Bizler yapılan bu duyuruların yeni katliam duyuruları olduğunu biliyoruz. Madenlerde yaşanan göçüklerde Soma, Şirnex, Ermenek'te olduğu gibi yüzlerce insanımız can verdi. Katliama sebep olanlar ödüllendirildi. Yaşamını kaybeden işçi aileleri hakkında soruşturmalar açıldı, hak arama mücadeleleri engellendi.

Tüm bu katliamların tek bir nedeni var. Kapitalist sermayenin kendi çıkarları ve yüksek kar elde etmek için işbirlikçi AKP-MHP iktidarı ile birlikte bunu sürdürmektedirler. Yapılması gereken bu talan ve katliam düzenine ve onların taşeronluğunu yapan şirketlere karşı mücadelemizi büyütme- dir. Üstünde yaşadığımız doğa bizlerin ve tüm canlıların yaşam alanlarıdır. Yaşam alanlarımızın sermayenin çıkarları için yok edilmesi demek, burada yaşayan tüm canlıların yok edilmesi demektir. Onun için kapitalist sermaye ve talan düzenine karşı yaşam alanlarımızı sahip çıkalım. Doğayla barış içinde yaşamak kapitalizme karşı savaştan geçiyor.

Aylık Sosyalist Haber Yorum Gazetesi: Yekitî Azadî û Sosyalizm

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü: Tülin Gür

Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzın Sok. İlhan Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL Tel: (0212) 529 15 94 • Faks: (0212) 529 06 75

Ceylan Matbaa Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok No: 318 Topkapı / İstanbul • Tel/Faks: 0212 613 10 79

Yayın Türü: Yaygın Süreli • Baskı Tarihi: Temmuz 2022

MLKP 28. kavga yılında devrimi örgütlemeye çağırdı(*)

MLKP MK, kuruluş yıldönümüne ilişkin yaptığı açıklamada, haklı ve mutlaka zafere ulaşacak kavganın Türkiye ve Kürdistan'daki enternasyonalist müfrezesi olarak; Türk burjuvazisine, faşist şeflik rejimine, inkarcı sömürgeciliğe, erkek egemen sisteme ve dünya burjuvazisine karşı 28 yıldır savaştıklarını vurguladı. MLKP MK'sinin açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

"Emperyalist küreselleşme evresindeki kapitalist emperyalist dünya düzeni yeryüzünü ve gökyüzünü, insanı ve doğayı artan bir hızla mahvetmeye devam ediyor. Dizginsiz sömürü, faşist devlet terörü, yoksulluk, işsizlik, açlık, adaletsizlik, erkek egemen baskı ve şiddet, kadın kırımını, ekolojik yıkım, yağma ve sömürge savaşları dört bir yanda kol geziyor. Sayısız araç ve yöntemle ırkçılık ve şovenizm körükleniyor.

FAŞİST ŞEFLİK REJİMİ HER YÖNDEN SALDIRIYOR

İnsanlık elektronik gözetimle, sınır duvarlarıyla kuşatılıyor. Hapishanelerin sayısı her geçen gün artıyor. Bütçelerden silahlanmaya ayrılan pay büyümeye devam ediyor. Salgın hastalıklar milyonlarca insanı yaşamdan koparıp alıyor. Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da egemen olan faşist şeflik rejimi, kapitalist emperyalist dünya düzeninin eli kanlı ortaklarından biri olarak, işçi sınıfını, kadınları, gençleri, Kürt halkımızı, gençliği, Alevi halkımızı, anti-kapitalist Müslümanları, ulusal toplulukları faşist ve sömürgeci devlet terörüyle ezmek, dilsiz köleler haline getirmek, bir açık hava hapishanesi cenderesinde tutmak için tüm varını yoğunu ortaya koyuyor.

Ne var ki gerçek bunlardan ibaret değil. Yeni bir dünya için, onurlu ve özgür bir yaşam için, kadın özgürlüğü için, halklara tam hak eşitliği için, ekolojik bir evren için, adalet ve sosyalizm için savaşım da sürüyor. Hindistan'dan Türkiye'ye, Filipinler'den Kürdistan'a, Kolombiya'dan Filistin'e, Tunus'tan Ar-

jantin'e, ABD'den Almanya'ya, Yunanistan'dan Bangladeş'e, Togo'dan Fransa'ya, Fas'tan İran'a dört bir yanda demokrasi, adalet, özgürlük, iş, onurlu yaşam bayrakları yükseliyor. Bu ülkelerin bazılarında işçiler, kadınlar, yoksullar, ezilenler silahlı savaşım da dahil, mücadelenin tüm araç ve biçimleriyle dövüşüyor, devrim için savaşıyorlar. Dünya burjuvazisinin basın yayın tekelleri ve devletler bunları gizlemek için yapabilecekleri her şeyi yapıyorlar.

'GERÇEK AKACAK BİR KANAL BULUYOR'

Dünya işçi sınıfını ve ezi-

zafere ulaşacak kavganın Türkiye ve Kürdistan'daki enternasyonalist müfrezesi olarak; özgürlük, adalet ve sosyalizm için savaşan marksist leninist bir parti olarak; Lenin ve Stalin önderliğindeki sosyalist Sovyetler Birliği'nin, sosyalizmin bütün emekçi insanlığa güç taşıyan kazanımlarının eleştirel mirasçısı olarak; Claraların, Kollantayların kadın özgürlük kavgasının militanı ve geliştiricisi olarak, Mustafa Suphilerin, Mahirlerin, İbrahimlerin, Denizlerin yarattığı komünist ve devrimci birikimin bayraktarı olarak; Mazlumların, Agitlerin

lenleri köleliği, onursuzluğu, zulmü, açlığı, yoksulluğu, horlanmayı, aşağılanmayı, çile içinde yaşamayı kabul etmiş, hatta bunlardan yana saf tutan çürümüş bir yığın olarak göstermek için yalana ve demagojiye psikolojik savaş makinelerini yirmidört saat aralıksız çalıştırıyorlar. Yine de güneşi balçıkla sıvayamıyorlar. Kürdistan'da, Filipinler'de, Türkiye'de, Hindistan'da, Kolombiya'da, Filistin'de ölümsüzlerin ve zindan direnişçilerinin, sokakları, meydanları, dağları, ormanları kavga alanlarına dönüştüren devrimci güçlerin, işçileri ve ezilenleri özgürlük, adalet ve sosyalizm savaşımına çağıran haykırışlarını örtbas edemiyorlar. Gerçek, akacak bir kanal buluyor.

MLKP KAVGASINI SÜRDÜRÜYOR

MLKP, bu haklı ve mutlaka

Kürdistan'da inkarcı sömürgeci işgale karşı direnişin içinde yer alıyor. Avrupa'da göçmen işçi ve emekçi kitlelerin devrim saflarında birleşmesi, politik savaşımın içinde yer alması için emek veriyor. Birleşik mücadelede kararlı duruşunda ısrar ediyor, birleşik devrim perspektifinden kopmuyor.

'ŞAFAK YOLDAŞ MLKP'NİN İRADESİNİN KIRILAMAYACAĞINI BİR KEZ DAHA GÖSTERDİ'

9 Ağustos'ta Serhat'ta işgalci sermaye ordusuyla girişilen çatışmada ölümsüzleşen FESK-Karadeniz Kır Birliği'nin genç komutanı Ulaş Alankuş, parti adıyla Şafak Kızıldere yoldaş, MLKP'nin adanmışlığını ve feda ruhunu kaniyle yazarak partimizin devrimi örgütleme ve zafere ulaştırma iradesinin kırılamayacağını bir kez daha gösterdi.

'DEVİRİMİN ÖRGÜTLENMESİNE ÇAĞIRIYORUZ'

28. savaşım yılını daha büyük kavgalara girmek, işçi havzalarında, emekçi semtlerde, okullarda, meydanlarda, dağlarda devrimi geliştirmek; suçlarına hergün yenilerini ekleyen, halklarımızın faşist düşmanlarından hesap sormak istek, inanç ve kararlılığıyla kutlayan partimiz, işçileri, kadınları, gençleri, yoksulları, LGBTİ+'ları, ekolojistleri MLKP saflarında birleşerek, Komünist Kadın Örgütünde, FESK'te, KGÖ'de görevler üstlenerek, işçilere, kadınlara, emekçilere karşı suç işleyenlere ait bilgiler toplayıp ulaştırarak, olanak sunarak, teknik ve mali destek vererek devrimin örgütlenmesine güç katmaya çağırıyor.

28. savaş yılında devrimin zaferi için yaşasın MLKP. Kadınların özgürlüğü için yaşasın KKÖ. Şan olsun Fakirlerin ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetlerine. Şan olsun Komünist Gençlik Örgütüne. Tek yol devrim yaşasın sosyalizm. Yaşasın bölge devrimleri. Yaşasın dünya devrimi."

(*) 9 Eylül 2022 tarihli ETHA haberini kısaltılarak yayınlıyoruz

AZADI Yekê 10 Sengulîm

KARKERÊN HEMÛ WELATAN
Û GELÊN BINDEST YEK BIN!

Tu her tim bi me re yî

**ULAŞ ALANKUŞ
(ŞAFAK KIZILDERELİ)**

Em her tim bi te re ne